

FIVE CENTS ELSEWHERE

КИЇВ. — Виходять газети російською мовою не тільки в Києві та Харкові, але вже й у Дніпропетровську, Миколаєві та Сталіні. По цілій Україні розпочато також акцію познакомлення населення з російською музичною народною творчістю та з такими творами, що відбивають боротьбу російського народу з ворогами Росії.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Co., Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Registered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакції не відповідає.

За кошту зміни адреси платиться 10 центів.

Упа. „Свобода“: BERGEN 4-0237. — Тех. У. Н. Сокоу: BERGEN 4-1016.
4-0807.

В Канаді належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЧИ МАЮТЬ ГОЛОДУВАТИ?

І знов можна показати на ще одно важне суспільне явище, яке не знаходить у газетах відповідного заснування. Пишеться тепер багато про „аншлюси“ у Відні, про розстріли в Москві, про громадянську війну в Іспанії, про оборону Китаю, але не пишеться нічого, або пишеться дуже мало про те, що в Злучених Державах тепер коло 20 мільйонів людей, жінок і чоловіків, старих, дорослих і дітей, не мають найкращих засобів для прожитку, а мусять поклатися щодо удержання при житті на публичні або приватні допомогі встанови.

Можна зрозуміти, чому часописи не подають фактів про здержування праці по промислових і торговельних підприємствах: вони бояться, щоб такими вістями не підірвати довіри, не ширити зневіри й іще далі не погіршувати вже й так злого положення. Але таке здержування вісток — це обчисливий меч, бо коли люди бачать довкола себе, як людей викидають з фабрик, а в часописах не бачать про це ніяких вісток, то вони розуміють, що справи стоять так кепсько, що аж газети вважають за потрібне вістки здушувати.

Люди, що можуть знати про справу, от усякі публичні урядники, функціонарі робітничих юній, приватних добродійних установ, кажуть, що число людей, котрі щодо удержання при житті покладаються на публичні або приватні допомогі встанови, є нині зовсім не менше від числа таких людей у 1931. або 1932. році. Це значить, що справа мається назагал багато гірше, ніж це було в 1931. або 1932. р., а це з двох причин.

Поперше, в тих роках люди мали ще багато опшадностей з добробуту, що закінчився депресією 1929. року, і люди ще не потребували поклатися на публичні джерела прожитку; вони самі ще мали особисті резерви, як опшадности по банках, які могли вичерпувати, власні дома, авта, тощо, які могли продавати; вони мали зрештою ще родини й приятелів, які їм могли помагати приватно. Нині вони цього всього вже не мають, бо все це зіла довготриваюча депресія.

Подруге, коли вони звернуться до публичних установ, як це було в 1932. році, то там знайдуть тепер багато менше охоти допомогти, бо й публичні установи теж мали тоді більше засобів, ніж мають тепер. Каси міських урядів, стейтових урядів і федерального звичайно не мають уже потрібних на допомогу фондів, а не мають тому, що американська суспільність газдувала гіршими так, начеб їй ніколи не грозила депресія й безробіття.

Нова депресія може її нарешті отверезити і випече її гарчачими буквами правду, що при теперішній господарській системі безробіття є хронічним, себто вічно повторливим явищем, та що добре заготовлена суспільність повинна на неї мати такі правильні провізії, як розумний батько родини має в асекурації себе на випадок недуги, каліцтва чи смерті.

ДЕ РОЗКІШ ЖИТТЯ?

На повище питання хоче відповісти молоді старокрайове „Молоде Село“. І відповідає дуже просто: що суттєво і оолодого життя є — праця. Виходячи з того заложення, пише цей часопис, поклав і Мусоліні любов праці й невігод в основу своєї ідеології, голосячи: Ми є проти вигод життя, ми любимо працю.

„Молоде Село“ накликає молоді до праці й дораджує горнутись до неї з запалом та гнати від себе безділля, бо це червля руйни.

Та, подумав дехто з молоді, це все звучить гарно, але як і де працювати, коли молоді не допускають до варстатів праці? Таке питання може насунути на думку молодих не тільки в старім краю, але й тут в Америці. І на нього не так то легко тепер відповісти.

Очевидно, що можна тут знайти ріжні „поради“. Можна, наприклад, казати, що коли не працюєш у фабриці чи в бюрі, то можеш зайнятись іншою, добродійною чи гуманітарною працею. Але чи це відповідь на питання, звідки взяти засобів на прожиток, щоб можна таку працю виконувати, коли нема заробітку, ні когю іншого, щоб давав даром їсти? Та й це питання, хоч яке воно слушне, правдиве й розумне, самої справи не розв'язує, бо нема на нього відповіді. Себто такої відповіді, що відповідає на такий самий розумний і ясний спосіб, як розумним і простим є питання. Але є на це така відповідь, за яку береться молоді у старім краю, що починає сама творити чимраз нові варстат праці й своєю власною ініціативою і своїм власним запалом розв'язує те, чого не годен розв'язати теперішній господарський устрій. Колиб тепер нам глядіти на працю з того боку, себто з боку ось тої величезної напруги, на яку тепер мусить здобуватись молоді, а зокрема українська молоді, то прийдемо до переконання, що саме та молоді, що так тяжко працює, має рівночасно й найбільшу радість із життя. Очевидно, що так треба дивитись на ту працю, за яку дістаємо ту зарплату, яка уможливає нам фінанчне існування. Але так треба дивитись і на працю ідейну, для громадянського добра. Вона не дає заплати в грошах, але зате дає більшу розкіш, ніж її маємо з тої праці, за яку нам платять.

Та з якого боку ми не гля-

ділиб на працю, вона таки єдиною правдивою оолодого життя. Вона є тим, за що її має „Молоде Село“, що пише про це між іншим так:

„В оповіданні „Без праці“ представляє Франко рубача, що мусів тяжко працює заробляти на шматок хліба. І ось пощастило йому добути чарівний перстень, при помочі якого він став жити без праці, в достатках та розкошах. Одно лише мусів пам'ятати: не вільно йому було ні пальцем доторнутись до ніякої праці... Не працювати? — Таж саме про те мріяв рубач! От тепер то буде він щасливий!..

„Та ні! Дуже скоро остогидло йому все і він дуже скоро затужив за працею. Не робити нічого кілька днів — це гарно. Але не працювати ціле життя? — Це страшно! Тому з великою радістю проміняв він назад розкішне життя без праці на злиденне життя рубача.

„Бо швидко зрозумів він, що праця — це скарб, без якого люди тратьять усяку охо-

БАДЬОРІ ВИСНОВКИ

(З відвідін Рідного Краю).

„Український Самостійник“ (ч. 2), що виходить у Празі, помістив вражіння одного з українських імігрантів, що перебуває на Балканах, а тепер відвідував Галичину. Він розповів, як було йому радісно почути рідне слово, якого не чув багато років, і як мило побути вдома, серед рідні й знайомих. Розповів про біду і нужду, про недомагання нашого політичного проводу та про цілковитий провал серед українських мас якоїсь віри в можливість дійти з Польщею до якогось порозуміння. А далі заявив він так: „Загальне вражіння з короткої обсервації положення в краю оптимістичне й висновки бадьорі. Не сміємо ні на хвилину попадати в одчай, тратити надію та думати, що згинемо, що нас задуть. На західно-українських землях ми стали вже занадто твердим горіхом, щоб це могло кому-небудь удатись, або щоб сама спроба таких зусиль могла пройти легко і не пімститись на ному самому. Наш нарід „чогось“ жде, вічить і вірить — що найважливіше — вірить у

себе самого, вірить у власні сили і числить лише на власні сили“.

НАШЕ СЕЛО ГОРОЮ.

Найбільше вражіння зробило на українського імігранта українське село. Про нього розказав він ось що:

„Наше село виростило, в ядрі дуже здорове і тримається знаменито. Національна свідомість села дуже висока і стоїть на такому шаблі, на якому ще ніколи не була. Більшість усяких акцій і проявів національно-політичної і господарської активності виходить із села. Там на селі виростають свої саморослі провідники, від властей незалежні, неструсливі, небоязкі — а це одно з найбільш відроджених і потішачих явищ, бо відомо, що головна ціль поляків: вбити клина між народ і його провідників і цим обезголовити масу. Дуже відродженим явищем є зріст громадської активності нашого організованого сільського жіноцтва. І так, не зважаючи на тисячі і тисячі дрібних перешкод і цілі сотні великих перешкод з боку поляків,

не зважаючи на всі їхні затії і ріжні штучки, наш народ не покидає праці і боротьби, гартується в ній щораз більше і бути в ній упертим і витривалим.

„Бо вона є рівночасно й одиноким та найкращим середником до осягнення кожної цілі, до здійснення наших бажань (очевидно, під працею треба розуміти: не лиш фізичну працю, але й умову). Чи то здійснити спільні ідеали, чи осягнути особисті мрії можна не словами, а лише твердою працею. Не даром же говорив Грінченко: „Праця єдина з неволі нас вирве, нумож до праці, брати!..“

„Розуміти працю, труди й змагання не як кару і болючий тигар, але як суть і окрасу життя, це одна з підставових точок світогляду нового покоління. Бо лише така суспільність, що любить працю, горнеться до неї й у ній власне шукає щастя й насолоди життя, така лише суспільність є здоровою, життєтворчою, і до такої лише належить майбутність. Суспільність, що вважає працю за тягар, нарікає безустанку на неї і радаб утекти від неї, — призначена на загибелі“.

Як би така стаття була появилася за давніх редакторів, то очевидно ми на неї не звертали б уваги. Але якщо таке появляється в часі, коли „молоді“ прийшла до слова, коли редакторами поставляли ті, що тут родились і вчилися, то це інша справа. Бо тут уже пишеться англійською мовою. І баламута получена з більшою шкодою. Вона ставить українську ідею і працю для неї в Америці в погане положення, коли дозволяє собі писати ось такі глупости, як отся:

„True, Carpatho-Russians may be listed as Slavs, but they can not be classified as Ukrainians, Slovaks, or what have you.“

Молодий неук настільки відійшов у цій статті від своїх батьків, що не зачисляє закарпатських українців до „Russians“, але зате визнає окрему націю „Carpatho-Russians“. І забороняє українцям в Америці зачислятись отих „Carpatho-Russians“ до української національності. Отже від одної глупоти, якої держалися чи держаться батьки, дійшов до другої, вже „молодчої“. Ось і нове поле праці для нашої молоді. А здобулаб вона величезну вдяку від усього українського народу, якщоб змогла внести світло між тих нещасливих молодих „Carpatho-Russians“. Тільки не треба їм доказувати їхню глупоту українськими науковими джере-

лами, бо це ще пошкодилоб справі. Давайте їм докази самих правдивих москалів, і то самих учених, а далі покидайтеся на праці американських учених і на праці найвишніших славистів ріжних народів.

МОЛОДИЙ НЕУК

Є такий часопис, що зветься „American Russian Sokol“. Це додаток до такого часопису, який навіть не вміє себе назвати, а називається у заголовку „Americansky Russky Vjestnik“, а деінде „Amerikanskij Russkij Vjestnik“. Уже та дрібниця вказує на неграмотність, на недбання навіть за свою власну назву. Та який батько, такий син. Батько був і є неграмотним русофілом, і таким стає й син. Правда, батько вийшов з темноти, а молоді має нагоду тепер чогось в Америці навчитись і пізнати, хто вона і з якого роду. Та вона залишила на те. І ось тому той славний „Sokol“ (March 21, 1938) „вшкварив“ статтю, яку затитулював „Don't call a Carpatho-Russian a Slovak or Ukrainian“. Як би така стаття була появилася за давніх редакторів, то очевидно ми на неї не звертали б уваги. Але якщо таке появляється в часі, коли „молоді“ прийшла до слова, коли редакторами поставляли ті, що тут родились і вчилися, то це інша справа. Бо тут уже пишеться англійською мовою. І баламута получена з більшою шкодою. Вона ставить українську ідею і працю для неї в Америці в погане положення, коли дозволяє собі писати ось такі глупости, як отся:

ВОСЬМИЙ РІКУ ІСНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО БЮРА В ЛОНДОНІ

23 береня 1938 року минуло сім літ від дня заснування в Лондоні Українського Бюра. Воно розпочало восьмий рік інформаційної праці серед англійського загалу.

Перший бюлетень Українського Бюра, писаний англійською мовою, появилася 11 квітня 1931 року. Приблизно рік пізніше, 19 квітня 1932 р., почало Бюро видавати крім бюлетеня ще й огляд преси, спершу неперіодично, опісля постійно: два рази на місяць.

Крім бюлетенів та оглядів преси висилає Бюро або його співробітники матеріали ріжним видавництвам або авторам, які писали праці на українські теми, і т. д.

Бюро від початку свого існування стояло і стоїть на чисто національній платформі, поборюючи на кожному кроці всякі „інтернаціоналі“ чи „українські“ большевиизми. Перед чужинцями заступало принцип, що є тільки одна українська справа й одно загальне прямування: осягнення незалежності. Політичний поділ українського громадянства на партії та групи — це їхня внутрішня справа.

Попри інформаційну працю серед англійців старалося Бюро по змозі інформувати також українське громадянство про те, як англійський загал ставиться до української справи, і про справи загальної ваги. В тій цілі видає Бюро окремі українські зведення для преси (досі появилася 143 числа), містить у поодиноких часописах статті і т. д. Хоч українська сторона праці Бюра є потрібна, то всетаки, порівнюючи, грає вона тільки побічну роль, бо головним його завданням остаеться інформувати англійців.

ОТРУЯ

Від предавніх часів люди вживали отруї, щоб тріти інших людей, які стояли їм на дорозі їх бажанням здобути владу чи майно, або щоб піститися на них за заподіяні їм чи уроєні кривди.

Від отруї вмирали високо поставлені особи, князі, королі, цисарі, пани, а ніхто не міг заперечити, доказати справжньої причини їх смерті. Ще й сьогодні можна сказати про отруї те саме, що тому дві тисячі літ писав про це Квінтіліан: „Тяжче пізнати отруї, ніж ворога“.

Отруя в старовину була чимсь звичайним, що наче належало до життя, яке коначе зло. І так у 331 році перед Христом у Римі обвинуватили були відразу кількох жінок, підозрілих у злочині отруєння, і їх засудили на смерть. Найперше люди звернулися до рогів. Тому, що від найдавніших часів плеканням рогів займалися жінки, то зрозуміло, що й вони перші зазнаювалися із силами рогів і вживали їх для добра та зла. Живе в грецькій мітології згадується, що дочка богині Гекати, Медей, і Кірк, напийками людей перемінювали у звірів, або правильніше сказати, змінили їхнє життя, що ті люди, напившись такого напиту, в-

рили, що перемінювались у звіра.

Багато причинився припадок до викриття отруйних складників якоїсь „ростини. Апіан“ оповідає, що воєнки Антонія підчас повороту з країни партів із голоду мусили їсти ріжне зілля та корінь, та тих ростин вони ще не знали, тому мусили випробувати. Так то вони теж попали на ростину, яка мала таку силу, що хто зів її — гинув, однаке насамперед божеволів. „Хто зів трохи її, забував, що він досі робив, і нічого не пізнавав“. Таке саме притрапилося римлянам в 238 році перед Христом на острові Сардинії. Там зайшли вони таку отруйну ростину, що хто зів її, діставав замурчання ума, а уста його викривлювалися. Звідси й пішов зворот „сардонський сміх“ (від назви „сардонське зілля“).

Люди переконались про трійливу силу деяких ростин також завдяки цьому, що звіря, хоч голодні, деякого зілля навіть і не торкнуться. І справедливо здогадувалися, що таке зілля мусить мати в собі трійливі соки, випробували їх на хорих і домашніх звірятах. На понтийському, пергагонському дворі, де плекають у спеціальних „чародійних городках“ найріжніші трійливі

ростини та витягали з них соки і дестилували у спеціальних „отруйницьких кухнях“, випробували їх силу безпосередньо на людях. Також королева Клеопатра, що була дуже досвідчена в царині отруй, нітрохи не вагалася випробувати їх на людях.

Від Цезара до кінця римського царства отруї відігравали діяльську роль в історії римських цисарів. Жадоба влади та володіння над людьми робила те, що вони вважали життя інших людей своєю власністю, якою можуть розпоряджатись до вподобу.

Цікаве мусить воно нам сьогодні виглядати, що хоч у старині так масово послугувалися отруєю, то всеж старинні європейські народи відчували інстинктивно до неї відразу, як до засобу боротьби. Греки та римляни, філософи, історики та поети, а навіть полководці не знаходили доволі слів перестороги та погорди, щоби не пригрозити вбивати потайки поданою отруєю або навіть у бою затроєними стрілами чи списами. Вважали це образою людського достоїнства та моралі. Що в буденному житті було чимсь звичайним, у війні вважали те саме обурюючим злочинним, страшною кривдою. І то в тих часах, коли людське життя цінило дуже низько. Римляни не бачили в цьому нічого злого, що коли ворожий відважний полководець появлявся в їх полон, провадили його у тірмюфальному поході з мо-

тузком на ший, аж на форум, потім він гинув серед мук, одначе, щоб отруєю послугувалися на війні, це для них було чимсь, що ображувало людське почуття, це було щось чуже для людської моралі. Таке почуття жило в душі не лише римлян і греків, а також і в народів старинного Сходу. Ті почуття мали більшу силу, ніж писана заборона.

Та що всі люди не можуть бути однакової думки, то зрозуміло, що й тут погляди змінялися, чи проти ворога можна послугуватися отруєю. Найлегше це можна було прислужувати ворогу, щоб піддався в обложеному місті, затруйивши воду ростинною отруєю або отруєю з гнилизни. Так поступив уже Сольон²⁾ у 600-му році перед Христом при облозі Кріси. І знову римляни осуджували такий спосіб боротьби як нечесний та противний божим законам. Та чимраз частіше приходило у війнах затроєння води і в кожному столітті знаходимо приміри на те починаючи війнами Белізари³⁾ проти готів аж до американської сецесійної війни та до війни з бурами з кінцем 19-го століття.

Що християнство не мало найменшого впливу на такий спосіб воювання, бачимо з того, що ним послугувалися дуже часто в часах хрестоносних воєн та що найстрашніше за-

троєння джерел, про яке знаємо з історії, сталося на приказ цисаря Фридриха Барбароси.

Можна доказати, що люди послугувалися затроєними стрілами навіть у часах найдавнішої камінної доби. Бо кінці стріл, зладжені з рога або костей, мають різці, які могли служити лише на те, щоб їх залити отруєю. Якою тоді послугувалися отруєю, того, самособою, не знаємо. У старовину як отруї вживали аконіти⁴⁾, при вдихуванні якого наступало отруєння наслідком удушєння.

Про трійливі звірята від комах аж до вужів знали вже в старину якнайдокладніше. Іх отруї вживали не лише до затроєння стріл і спис, а навіть послугувалися ними звірятами як зброєю. Геродіан⁵⁾ оповідає, що затренці, яких облягав Септим Север⁶⁾, обкидали наступаючих римлян бочками, в яких було повно трійливих комах. Хоч укушення тих комах не спричинювали смерті, то так далися ворогові в знаки, що привикли до перемоги Север мусів завернути з нічим. А Ганібал⁷⁾ осягнув перемогу на морі завдяки тому, що казав назбирати багато соток ідиотичних гадюк й кидали їх у глиняних горшках на ворожі кораблі. Також у пізніших середньовічних часах, головнож підчас селянських воєн, послугувалися комахами як зброєю, кидали на наступаючих із міських мурів вуликами бджіл, які забирали з цілх

сіл чи міст. До того ще вживали інших „стрілен“, так, званих „бочок для наступу“, в напнених мелемем, негашеним вапном, сіркою та салітрою. Пил із таких бочок заповняв повітря, діставався до очей і легенів ворогів і вони не могли боротися.

Із кінцем 16. століття в Європі стали вживати на війні пальної трійливої зброї та газових отруй. Щоправда, це викликало загальне обурення, видали навіть строгі розпорядки проти такого способу воювання, щоби перешкодити споруджуванню трійливої муніції. В 1765 році в Страсбургу дійшло навіть до угоди між німцями та французами, на основі якої „гостро забороняється затроєння на віддалі трійливих стрілен і за те мають прикладно карати“. На цю заборону, першу в своєму роді, як і на пізніші гагські постанови з 1899 і 1907 року, ніхто не зважав. Як лише вибухла війна, то воюючі сторони перелічувалися в заєм, о, вживаючи трійливих стрілен. А що такі стріляна не приносили таких успіхів, яких воюючі бажали би, це інша справа. До стрілен уживали якнайбільшої отруї, однаке не подумали над тим, що ця отруя трітала свою силу саме наслідком вибухової температури стрільного пороку. Не з етичних причин, лише тому, що такі стріляна показалися мало успішними, забули про них у-

же в 18-му столітті. Зникли тоді теж т. зв. „штурмові бочки“, з яких видавали на ворога трійливі гази, насичені аршеніком.

У світовій війні стали вживати газових бомб і гранат і далі роздумують, як то уліпшити би цю зброю.

¹⁾ Апіан, римський історик, за часів цисаря Антонія Піа (138/161 р.) скарбник у Єгипті. Написав грецькою мовою історію Риму аж до часів Августа.

²⁾ Сольон, атенський законодавець (639—559), поділив наріа на чотири податкові та правні групи, урядників податкову ступу, видав розпорядок про уморення доміт.

³⁾ Полководець східно-римського цисаря Юстиніана I (народився 505 р.). В 529 р. покори персів, а 534 р. зловив володіння вандалів в Африці, поборював східних готів в Італії від 539 р. до 544 р., 559 р. відігнав болгар. В 562 р. обвинуватили його у змові і замкнули у в'язниці, в 563 р. вийшов на волю.

⁴⁾ Тоа.

⁵⁾ Геродіан, грецький історик (коли р. 170—240 перед Хр.), написав римську історію від цисаря Комода, що володів 180—192 р. до Гордіана III, що володів від 238 до 244 р., коли то його вбив його перфект Філіпп Араб, що проголосив себе Гордіановим наслідником.

⁶⁾ Септим Север, римський цисар 193/211 р. народився в 146 р. в Епесті в Африці, енергійний регент.

Божевільний.

— Ти чув? Наш сусід Цибулька віддав усім своїм віри-телям довги.

— Так, так. І сьогодні забрали його до Кульпаркова...

3 ДНІ

ДОБРА ПОРАДА.

Недавно помер в Америці полковник Гавз, що був близьким дорадником президента Вільсона в часі війни. Особа Гавза приписують багато здібностей, а також кажуть, що він був дуже таємничий. Він не дуже пхався наперед, щоб своєю власною особію представляти певні гадки і переконання, тільки старався свої гадки передати комусь іншому і лишити їх йому, хай він переводить їх у життя і бере за них признання і відповідальність.

Гавз мав величезний вплив на президента Вільсона. Говорять, що всі важніші потягнення, які зробив у часі війни Вільсон, були зроблені під впливом поради Гавза. Гавз зараз по війні перебував враз з Вільсоном в Європі і разом з ним, на спілку з іншими європейськими політиками, укладав нову карту Європи. Також разом вониклали основи під Лігу Націй.

ВІЛСОН НЕ ПОМІТУВАВ ДОБРОЮ ПОРАДОЮ.

Характеристичне те, що Вільсон не помітував доброю порадою Гавза. Він не стидався того, що радиться з ним, а також не боявся, що через те, як то кажуть, «злетить йому корона з голови». І дійсно через те йому корона з голови не злетіла. Бо хоч усі знали, що Гавз є невідступним порадиником Вільсона, хоч усі знали, що Вільсон ніколи не робив важнішого рішення, не порадившись наперед з Гавзом, то проте ніхто через те не висміював Вільсона, ніхто не говорив, що він є «забавкою в руках Гавза» і що не має власного розуму. Навпаки, про Вільсона є нині написана в Америці обширна політична література, яка підносить його великі заслуги для Америки і признає йому великий розум і великий характер.

В НАС ТРОХИ ІНАКШЕ.

В нас дивляться на поради трохи інакше. Назвагал, у нас думають, що радиться когось іншого і слухати його поради, це щось понижуюче. Часто буває так, що якась «авторитетна» особа відкидає поради іншої особи зі страху, що тим понизить себе в очах інших. Нераз якийсь провідник не хоче послухати поради якогось іншого чоловіка лише тому, що боїться, що хтось йому закине, що він не має свого власного розуму, що він є забавкою в руках інших осіб, що «другий може робити з ним те, що собі захоче». І буває не раз так, що даний провідник, чи якась інша «авторитетна» особа, зробить саме щось протилежне від того, що їй радили саме тому, що їй радили саме тому, що її підчеркнути свою «оригінальність», показати, що вона має свій розум, свою волю. Вкінці буває і так, що чужа порада добра, а даний провідник, відкинувши її і прийнявши своє рішення, пошівся тим у дурні.

„АВТОРИТЕТИ“ НА НАШІМ СЕЛІ.

Цей спосіб поступовання є в нас досить поширений і його можна вважати одною з хиб нашого національного характеру. Передісміюють часто родичі, боячися, щоб через те не втратили пошани в своїх дітей, не хочуть приймати поради від тих же дітей. А коли дитина таки осмілиться і вискаже свою гадку чи пораду, то батько з легковаженням, а не раз з обуренням, таку гадку відкидає. Вже трохи більше вирозуміли є наші матері. Але батьки дуже заздрісно зберігають свій «авторитет». Щойно коли син виросте, вислужить у війську,

ожениться, перебуде кілька судових процесів, а деколи відсидить кілька місяців в арешті — щойно тоді батько великодушно признає його настільки зрілим, що починає з ним як з рівним радиться про різні родинні чи суспільні справи.

ГРОМАДСЬКА „СТАРШИНА“.

Ця риса нашого національного характеру різко відбивається в поведінці громади. Пан начальник громади — це величезна риба, величезний авторитет. Ніби нічого лихого в тому нема. Беручи під увагу факт, що в нашій характері є чимало анархізму і бунту, можна радіти, що начальник громади має в селі такий великий авторитет. Проти цього не можна протестувати. Та зле починає діяти, коли свій авторитет „пан вуйці“ починає хибно розуміти і хибно ним користуватися. Бо враз з вийтською палицею наш вуйці на селі звичайно набирає таких величезних гордоців, що з кимнебудь він навіть не хоче говорити, не то слухати його поради. А вже, борони, Господи, коли йому хотів подати якусь пораду молодий чоловік. „Що? Ти, смаркачу, будеш мені радити? Ти будеш менше вчити розуму? Ти, жовтозубе, будеш тут пхати свої два грейцарі в несвої справи? Дивіть, дивіть! Ще мамине молоко не засохло йому на роті, а він уже береться в громадських справах заборати голос!“ У такий спосіб звичайно обливають холодною водою молодого чоловіка, коли той відважується забрати слово в якихось важних громадських справах.

ТАК НЕ ПОВИННО БУТИ.

Зрозуміло, що такий підхід до справи є цілковито помилковий. Культурні народи не тільки що не відштовхують молоді особи від громадських справ, але заохочують їх до них і тішаються, коли вони в тому напрямку виказують цікавість. Бо якщо їх не допустить замолоду до громадських справ, то коли і де вони навчаться тим справами орудувати? Також у родині родичі не повинні відтравлювати дітей, коли вони висказують свою гадку на деякі справи. Навпаки, повинні тішитися з того. Бо в той час вони приучують дітей мати свій погляд на різні справи. В той спосіб вони навчають дітей стояти „на власних ногах“. Також не стидаться культурні люди радитися своїх приятелів і приймати їх поради, коли вона добра. Вони не вважають цього за пониження, ані за брак розуму. Навпаки, це лиш розумний чоловік зуміє з соток різних порад вибрати найрозумнішу. Такий вибір зробити — це велика штука.

Грецький філософ Сократ чотириста літ перед Христом говорив: „Не раз треба і дурня послухати, коли дурень має рацію. Бо уявляти собі, що дурень біжить вулицею і кричить: „Ваша хата горить, біжіть і рятуйте“. А ви не послухаєте його поради, бо, мовляв, „він дурень“. Що станеться? Ваша хата згорить, а ви самі пошівесь в дурні“.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. Місячні збори Тов. Даравішана, від. 275, відбудуться в суботу, 9 квітня, в церковній галі при Суеске і Грін ул. Проситися всіх членів і членів, на сесіях і позамісячних, являти на тих зборах, бо є важні справи до погодження. Члени довготривалої повинні привнести свої вкладки, бо в противний раз каратимуть на суспенду. — С. Рибак, рек. секр.

КОГУС, Н. П. Збори Бр. св. Ап. Петра й Павла, від. 57, відбудуться в неділю, 10 квітня, в годині 1. по полудні, в парохіальній галі. Проситися всіх членів прийти на ті збори, бо є важні справи до погодження, а члени, котрі мають заглянути дог, проше прийти і вирішити. Член, котрий не вирішив свого дог, не дістане дивиденди на свою грамоту. — Т. Малигодов, предс. І. Коба, фін. секр. Д. Мричко, кас. ф. Шаршанович, рек. секр.

ЗА УЧАСТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ У СВІТОВІЙ ВИСТАВІ

(Протокол з нарад, відбутих у Нью Йорку 27. березня 1938).

Місце: Велика зала Українського Народного Дому в Нью Йорку. Час: год. 2:30 з полудня. Число прийнятих учасників коло 300, між ними уповноважені делегати із степів: Нью Йорк (84), Нью Джерзі (56), Пенсильванія (4), Колумбія (4). Разом 148. Право голосу і голосування мають тільки делегати.

Проводить: Микола Мурашко, секретарюють: д-р С. Демидчук, м-р Володимир Душник.

Предсідник здає звіт із подій, що попередили скликання теперішніх нарад: В днях 13. і 20. лютого 1938 р. відбулися спільні наради представників У. Н. Союзу, У. Р. Союзу, Провінцій, Народної Помочі та представників часописів: Свобода, Народна Воля, Америка й Народне Слово в справі української участі у Світовій Виставі, що відбувається в Нью Йорку 1939 р. для відсвяткування 150-літньої річниці інвагурації першого президента Злучених Держав, Юрія Вашингтона, та прийняття конституції. На нарадах обговорили питання, чи брати американським українцям участь у виставі і хто має зайнятися есентуальним приготуванням до участі. Вислід нарад був такий, що центральні допомогіві українські організації не можуть законно перебрати на себе ніяких зобов'язань, зв'язаних із участю українців у Світовій Виставі. А тому, що це загальнонародна справа і потребує загальної згідливості й об'єднаної акції, треба скликати окремі наради представників організацій міста і степу Нью Йорку та сусідніх степів. У виконавчій частині рішення центральних допомогівіх організацій кликано теперішні наради для вирішення питання: Чи брати участь у виставі і в яких розмірах.

З черги в імені скликаючого комітету гром. Дмитро Галиччін на підставі різних переговорів з урядовцями Світової

Вистави та засягнених інформацій представив справу української участі у виставі так:

П. Мурашко вже згадав, що чотири допомогіві організації заявили за те, що українська імміграція повинна бути заступлена на Світовій Виставі в Нью Йорку, а я згадав ще про різні засідання. Об'єднання, яке ще в грудні минулого року заявлялося також однодушно за нашу участь у тій виставі. Я певний, що й сьогоднішні збори заявляться за тесаме. Та заходить тепер питання, яка це має бути участь, у який спосіб українська імміграція могла би бути заступлена та які видатки були би отримані з такою участю. Заки розбиратиму ці питання, то насамперед скажу вам декілька слів про саму виставу.

Отже вистава буде відкрита 30. квітня 1939 р., саме, в 150-ліття прийняття американської конституції. Вистава має тривати 6 місяців, але певним є, що коли бізнес буде добрий; то час буде продовжений. Вистава займатиме площу понад 1,200 акрів землі в Квінс, Н. Й. Величезні мільйони доларів будуть інвестовані в ту виставу, а відвідає її, як заповідають, 50 мільйонів людей. Вистава площа є поділена на три частини: репрезентативну, виставову (експібіт) і забавову. В репрезентативній секції будуть побудовані павільони тих усіх держав, які зголосили свою участь у тій виставі. Тих держав буде близько 40. У виставовій секції будуть побудовані величаві будівлі різних найбільших американських бізнесових підприємств, де буде виставлений і показаний розвій різних індустрій. У забавовій секції будуть побудовані театри, ресторани та взагалі те все, що служить розривці.

Отже 50 мільйонів людей відвідають цю виставу та будуть подивляти здобутки різних держав і народів на полі куль-

тури, мистецтва, науки. Та Україні, як державі, там не буде. П здобутками на різних полях поступу будуть чванитися її вороги: Москва, Польша, Румунія й Чехословаччина. Бо саме ті всі чотири держави матимуть свої павільони на тій виставі та певно виставлятимуть під своєю фірмою також і здобутки української нації.

У який спосіб ми могли б цьому зарадити, щоб здобути українського народу були показані та виставлені як українські? Найкращий спосіб був би такий: побудувати свій власний павільон і мати в тім павільоні виставу наших здобутків. Якжеж маєється справа з будовою власного павільону? Ми могли би побудувати павільон у виставовій або забавовій секції, бо в репрезентативній секції ми не можемо дістати місця за ніякі гроші. Ця секція, сказано мені, є призначена тільки для тих держав, які мають дипломатичні зносини з Америкою і які є самостійними державами. Москва виразно застерегла собі, що ніхто інший, а тільки вона заступає всі народи й усі республіки, які творять так звану „юнію советських соціалістичних республік“.

Зайнтересування виставою є таке велике, що виставова корпорація могла би винаняти для різних бізнесів площу, яка могла би бути ще раз така велика, як це вона тепер має до розпоряджності. Бо виставова корпорація отримала досі тисячі аплікацій на різного роду концесії, і з тих тисяч аплікацій можна було прийняти тільки дуже маленький відсоток, з огляду на брак місця. Тому власне кожний шмат землі є дуже вартісний для корпорації. Але все-таки українці могли би дістати місце під будову павільону у виставовій або в забавовій секції, коли б, як сказано мені, ми могли побудувати такий павільон, який був би прикрасою вистави, який був би такий оригінальний, щоб його можна було назвати надзвичайним. Щоб такий павільон побудувати й мати в ньому відповідну виставу, то сказано, що кошти, отримані з тим, не могли би вносити менше як \$100,000.

Коли б ми не могли спромогтись на будову власного павільону, тоді очевидно можна би винаняти місце, хоч зазначу, що винайматися місце є два рази дорожчий як будова. Та ріжниця тут є така, що мало-го павільону неможливо будувати, а місце можна винаняти навіть і найменше.

Та чи ми будемо будувати свій власний павільон, чи тільки винайматися місце, то є одна справа, якої ми не сміємо залишити і яку ми повинні

виконати, а саме, наша участь у національних днях, з виступами хору, музики, танців, опери. Зокрема треба підготувати відповідний імпрезанти масовий виступ хору, бо саме тут ми маємо певність, що коли такий виступ буде відповідно підготований, то ми зможемо ним здобути для української нації належне признання. Щоб такий виступ добре підготувати, то підготова мусить бути віддана у відповідні руки, а найважливіше, треба зібрати відповідну суму грошей, щоб взагалі уможливити нашу участь у національних днях. Щоб наша участь на полі нашої пісні могла бути справді репрезентативною, то це потягло би видатки на суму коло \$25,000. Бо сама підготова й виступ хору з 500 хористів коштували б, за обчисленням проф. О. Кошиця коло \$15,000.

На виставі буде побудований театр, який міститиме 2,600 людей, а крім цього буде побудований на вільній повітряній амфітеатр, який міститиме 15,000 людей. Один чи другий можна буде дістати для виступів. За театр треба буде платити тільки тоді, коли береться вступ від публіки; а коли вступ вільний, тоді дістається і театр безплатно. (Далі буде).

НАЙВИЩИЙ СУД КАНАДИ ПОКАСУВАВ ЗАКОНИ АЛБЕРТІ.

Найвищий Суд Канади в Отаві проголосив рішення, силою якого отсі закони, які перешили в албертійській легіслатурі, узнані як незгідні з канадською конституцією, а тимсамим є неважні:

1. Закон, який регулює кредит Алберті;
2. Закон про оподаткування банків в Алберті;
3. Закон, який заводив цензуру на пресу в Алберті.

Найвищий Суд визнає, що домініальний уряд має право касувати провінційні закони, а поручник-губернатор має право відказати свого підпису на закони.

У справі неконституційності албертійських законів погодилися всі п'ять суддів, що засідали в Найвищому Суді.

Зприводу покасування албертійських законів у канадській пресі, яка поборювала й поборює політику прем'єра Ейбергарда, запанувала нечувана втіха.

Правдоподібно албертійський уряд заапелює до Приві Кависил у Лондоні.

ПАНИ І ПАННОЧКИ!
Наймодніші готові СУКНІ, КОСТЮМИ І ВЕСНЯНІ ПЛАЩІ дістанете в українським складі

MARIANNE DRESS SHOP
М. ШКОЛИНСКА, власниця
339 EAST 14th STREET, NEW YORK
між 2-гою і 1-шою Ев.
ВЕЛИКИЙ ВИБІР НАПНІЖЧІ ЦІНИ
Шауби і баловні сукні виконуються на замовлення
Відкрито в неділю цілий день.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР
ДР. ОМЕЛЯН ГАРАСИМ
ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР
853 N. 5th St. Phila., Pa.
Офісові години:
9-11 рані, 2-4 по полудні
6-8:30 вечером. В неділю за попереднім умовленням.
Телефон: LOM. 7981.

ДО ХОРИХ
ЧОЛОВІКІВ І ЖІНОК
Як терпите на якунебудь хворобу або параліч, не тратьте надії! — Маємо дуже успішні, науковий, приємний і випробований лік, котрий усуває болю і дає негайну полешку. Сотки чоловіків, жінок, і дітей, що були хорі, лині і заторові й штовні вдоволені завдяки нашій найновішій науковій методі і довготому досвіду. Пошто терпіти, коли поміч є, і так близко?

БЮРО ХІРОПРАКТИЧНЕ
Apt. 10, 193 — 2nd Ave., прі 12 вул., New York City.
ГОДИНИ: від 10. рані до 8. вечір.
В неділі від 10. рані до 1. по пол.

ЧИСТА ЦЕРА
І ви можете її мати, як буде теж вивинити

MARVAN DERMOPATHIC SALVE
Успішна мазь на багато шкірних педомогань. Дав чисту, гладку й сіяючу цюру. Усуває з лица плями, червоної цятки, прищі й вугри. Абсолютно безпечна. Дуже успішна. Тисячі вдоволеніх уживачів. Слокі 60 ц. Подвійної величини лиш 1 долар. Можете набути її просто в нас. Висламо вам відворотну поштою. Заплатите поштареві при одержанні.

MARVAN LABORATORY, Inc., Dep. S.
809 Halsey St., Brooklyn, N. Y. City.

НОВІСТЬ ДЛЯ ТИХ, ЩО ТЕРПЛЯТЬ НА РЕВМАТИЗМ І ШКІРНІ ЗАРАЗУ.
Без ріжниць, котрі місце Вашого тіла болять, або які свербіжач, висипки, рани Ви маєте на своїх тілі, не тратьте надії, але прийдіть або пишніть до нас, а ми Вам пришемо лікарство, котре ми виробили в 15-літній практиці й за котре ми даємо повну гарантію: як не лікарство не застановить болю в Вашім тілі до 48 годин, або не здержить свербіжача шкіри, ми звернемо Вам Ваші гроші.

Ціна ліку на ревматизм \$5.00
Ціна ліку на шкірні заразу — 5.00
Ціна ліку на кашель — 2.00
Ціна ліку на жовтуху — 2.00
Ціна ліку на жовтуху каміні — 5.00
(„гол стонс“)
Висламо С.О.Д. Пишіть н адресу:
D. M. J. ILYIA,
344 E. 6th St., NEW YORK CITY
Apt. 3 d. Tel. ORchard 7-3571.

УВАГА! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
ОСВІТНІЙ ВІДДІЛ ЛІГІ УКРАЇНСЬКОГО МОЛОДІ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ ВЛАШТУОВЕ

СЕРІЮ ЛЕКЦІЙ

ПРО ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ ІВАНА ФРАНКА,
котрі виголосить (в англійській мові) Степан Шумейко.
Перша лекція відбудеться

В НЕДІЛЮ, 10. КВІТНЯ (APRIL) 1938.

В INTERNATIONAL INSTITUTE,
341 EAST 17th STREET, NEW YORK CITY.

Початок 6:30 вечір. — По лекції дискусія. — Вступ вільний.

БЕЙОН, Н. ДЖ.!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ПАРОХІЇ при церкві Успення Преч. Діви

в неділю, 10. КВІТНЯ (APRIL) 1938.

В НЕДІЛЮ, 10. КВІТНЯ (APRIL) 1938.

в честь

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В ЦЕРКОВНІЙ ГАЛІ, 30 ІСТ 25-а ВУЛ., БЕЙОН, Н. ДЖ.

Початок у 7:30 вечір. — Вступ безплатний.

УКРАЇНЦІ! УВАГА! ДАВНО ГРАНА ШТУКА!
Т-ВО „СОБОРНА УКРАЇНА“ ВІДІГРАЄ ПРЕДСТАВЛЕННЯ

„ЯСНІ ЗОРІ“

(Історична драма Б. Грінченка в 5-ох діях)

В СУБОТУ, ДНІ 9-ГО КВІТНЯ (APRIL) 1938

В УКРАЇНСЬКІМ ДОМІ (217-219 E. 6th ST., NEW YORK)

Приймають участь такі сили: М. Г. (Аміна), Ол. Бражнікова (Олена), Е. Дидова (Фатіма), Ю. Прохорович (Дмитро), Ф. Котвич (Алібаша), Ф. Бражніков (Павло), П. Чорноч (Халіла), Т. Яновський (доглядач). Нефільм. Слуги. — За планом: Оксана Безручко. — Штука написана милозвучною віршованою українською мовою. — Турецькі й інші костюми Ф. Бражнікова. — Виряжачки: Л. Безручко.

Шановні Громадяни! Запрошуємо всіх прибути численно й подивитися на цю яскраву, захоплюючу українську штуку. Прийдемо — не пожалуйте! — Підприємчий Комітет.

НОВИНА! • УКРАЇНЦІ І УКРАЇНКИ! • НОВИНА!

З НАГОДИ 20-ТОЇ РІЧНИЦІ ПОВСТАННЯ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ ПОЯВИЛОСЬ ВИДАННЯ ІСТОРИЧНИХ ОБРАЗІВ ІЗ НАШОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТБІ

Малював їх наш артист-малар ІВАН КУЧМАК, бувший старшина У. С. С.

Ті образи повинні знаходитись в кожній українській хаті, в наших національних товариствах, братах, сестрицтвах, Народних Домах, клубах, організаціях, українських школах і на кожних мистецьких виставах.

Частини із розпродажу тих образів, призначена на поміч інвалідам У. Г. А. і на визвольну боротьбу.

1) Образ: Істопад 1918, перший взрив до боротьби за нашу незалежність. Це пропам'ятна історична ніч на 1. листопада, коли то українське військо заняло місто Львів, вивісивши жовто-блакитний прапор на ратуші у нашій столиці, сповіщаючи волю Західної України. — 2) Образ: За Україну (з малюю Україну), це новий пошук до боротьби із 4-ма окупантами нашої землі — за Олну Велику Незалежну Українську Державу. — Оба образи є у багатьох копіях, із гарною вишитою доводкою образу, розміру 15x20. — Гонимі своїм хаті історичними образами, а наша молодь краще пізнає наші змагання і нашу історію. Щоб кожний міг набути їх, то ціна не велика, бо лиш \$1.50 за два ті образи з пересилкою. — Замовлення і гроші слати на адресу: WALTER KUSHNIR, P. O. BOX 137, JERSEY CITY, N. J. — Товариства чи організації можуть з успіхом розпродавати їх на своїх національних святах і ріжних імпрезах, на свою власну ціль. — Замовляючим у більшій кількості, буде ошуч. — Замовлення на С. О. Д. не висилается.

**ПОДОРОЖ ДО
СТАРОГО КРАЮ**
НОВИМИ МОТОРОВИМИ
ПІДСУДСКИ І БАТОРИ
НАБЛИЖИЛИ ВІДЛИВИ В НІВ
НЬОКУ: 19. КВІТНЯ, 1. ЧЕРВ.
ТРАВНЯ, 9. 22. ЧЕРВНЯ.

Лише туристична і третя клас.
Голосіться до місцевих агентів
або до:

BOYDIA-AMERICA LINE
32 PEARL ST., NEW YORK, N. Y.

**РЕВМАТИЗМ ЗДЕРЖА-
НИЙ УПРОДОВЖ
48 ГОДИН.**

Новий лік нью-йоркського лікаря при-
носить шаста тисячам. — Прогнані
ревматичну докучливість з спини,
з суглобів і з м'язів.

**БОЛІ ПРОМІНЯЮТЬ ЗВІЧАЙНО
ПЕРШОГО ДНЯ.**

Отрути у вашій крові спричинюють
ревматичні болі, задержаність та
напругу і не дають вам спокійно
рухатися без докучливих болів. Шоб
ви могли знову жити, знову працювати,
ви можете зупинити свою кров від
отрути! Докторова нова медицина
робить це швидко. Іде має в собі
дурману — безпечна для молодих і
старих; не чинить небезпечки серцю.
Називається цей лік **BARUVACOL**,
ви можете спробувати його на отсій
ретельний пропозиції: витіть отсе
оголошення і завітати його поштою
враз з вашим назвистим і адресою
до: Atkins Laboratory, 44 East 63rd
Street, New York City. (Можете те
прийти особисто). Грошей не пося-
лайте. Заплатіть поштові \$1.85
кілька центів за доручення (C.O.D.).
Кодви він принесе вам Барувакол.
Ужуйте його дві доби (48 годин).
Як не почувате полегш, то нежук-
ний лік зверніть, а ми вам відішле-
мо наших \$1.85. Пошто терпіть ще
одні день. Години: 10 до 4.

(Svoboda)

**ЛІКУВАННЯ ХРОНІЧНИХ
НЕДУГ**

Недуги крові, шкіри, нервів, за-
гальну слабкість і перше вищере-
пання, катар і хронічні болі,
недуги шлунка і кишків, гемо-
роїди й інші відходові забу-
рення, що спра-
вляють біль та
недогоди, забу-
рення печінки й
сечового міху-
ра. Гострі й
хронічні недуги
"Холодний"
жінки лікується
і добрим і скорим успіхом. Як ма-
єте якінебудь недомогання, ко-
рих не розумієте, порадьтеся з
докладом мене, а я вам вкажу.

Промінь Х (екс), екзамінація
крови й сечі.

Умйковані ціни.
ОГЛЯДИНИ ДАРОМ

DR. L. ZINS
110 East 16 St. N. Y.

(між 4-тою Ев. і Ірвінг (Мейс)
ГОДИНИ: від 9. рано до 8. вечір.
В неділі: від 9. рано до 3. сполудні.

UKRAINIAN WEEKLY

(Concluded)
**REPLIES TO "ACTIONS SPEAK
LOUDER"**

"MONEY TALKS"
Really, you know, far be it from
me... to quibble. However, in the
March 12th issue of the "Ukrainian
Weekly," Mr. Walter J. Koshuba
writes, "Our parents are not trying
to burden us with bars and pool
tables." I concede that. Of course
our parents don't wish to burden us
with these bars and pool tables. The
truth of the matter is, that all
they can actually give us is the
amount of (quoting Mr. Koshuba),
"excellent education that our Amer-
ican institutions offer us," can
augment their realization, that this
is not educational, either intellectu-
ally, physically or morally.

As a member of the Y. W. C. A.
and a few other organizations on
this order, I can truthfully say, there
is nothing in this world that would
please me more than to see a Ukra-
inian club equivalent to these. My
parents comment on air of refinement
and culture prevalent in these orga-
nizations and totally (?) lacking in
ours. They realize, nevertheless, that
due to insufficient funds dreams for
the better cannot be materialized;
consequently that "dreams" attitude
characteristic of most Ukrainians.

May I at this point add to Mr.
Koshuba, "Action speaks louder than
words," an ultra-modern, version,
"Money talks."

EMILY KASH ALABA
168 Grove St., Passaic, N. J.

JUST PRACTICAL.

I was intrigued by the article
"Actions Speak Louder" which ap-
peared in the March 12th issue of
the Ukrainian Weekly. Mr. Walter
Koshuba's wrath descended like a
murderous avalanche, and all so need-
lessly. If our friend from the Uni-
versity of Minnesota had paused
sufficiently to consider the practi-
cability of my plan in (Youth Is
Fleeting), I am sure he would have
played a different tune.

Speaking on behalf of my Ukra-
inian associates throughout the East
and for myself, Mr. Koshuba's reply
to my article was erroneous and to-
gether off the subject. I could
very easily take his entire article
and give a rebuttal point for point,
but sound reasoning does not per-
mit this. However, several of the
things which he stated fairly shriek
with their rash boldness.

Imagine, the entire North American
continent being challenged by a re-
presentative of a group from one
city; to quote Mr. Koshuba, "I
doubt whether the work done by
this group in the past four years
can be approached by any other
Ukrainian group of five times its size
on the North American continent."

What extraordinary thing have you
accomplished in Minneapolis? Or-
ganizations do not have to be enor-
mous to accomplish a great deal. A
glance at the annals of Philadelphia's
Ukrainian Cultural Centre or New
York's Civic Centre, and others, will
show you that these organizations
have accomplished much.

You speak of action, but it surprises
me that you haven't heard of the
outstanding work accomplished by
these organizations which are often
only half the size of yours. Mind
you, only half the size.

I have only mentioned several
organizations to discredit your state-
ment, but I am sure there are many
others on the North American con-
tinent which can prove that you are
in gross error. Did you ever hear
of the Ukrainian Youth's League of
North America?

Just because members of your
Minneapolis group mingle with others
and the fact that they have appeared
"4 and 5 times a week among out-
side groups" is no help whatever
to the problem and proposed solution
which I presented. Am I to be led to
believe that "the work done by this
group outside of its own building
to benefit the Ukrainian name" is
to be considered the same as re-
plenishing the treasures of our Ukra-
inian Clubs in order to provide the
facilities which can be found at the
YMCA?

Not only that, but Mr. Koshuba
went to all the trouble of denouncing
me. (If he had let it go at this, I
would not have minded) but he also
denounced every other loyal and
true Ukrainian when he stated, "Mr.
David Chmelyk and many more thou-
sands of Ukrainians of his type are
almost what could be called 're-
presentative Ukrainians.' They want
everything put in their lap without
the least bit of effort on their part."

This statement cuts me to the
quick. My Cossack blood boils! I
want to cry out in defense of the
Ukrainian people whom he so flout-
ing refers to as being shirkers. Ah
yes, Walter, perhaps you will jump
up in a rage and shout "I said no
such thing," but in your round about
way which I have quoted, you not
only deem the Ukrainians phlegmatic,
but infer much more. Imagine, the
Ukrainians who have had to fight
for everything they ever got, being
accused of wanting things "put into
their lap."

Who asked for anything without
giving something in return? I made
no such statement or inferred such
an idea. What I did do was to offer
a solution for bringing our Ukrainian
Youth together in Ukrainian Clubs.
We have Ukrainian Halls in practically
every large community in the U. S.,
but we do not use them to the full
extent that they should be used. I
stated before and I repeat now
that—if the Ukrainian Youth want
something on the order of a YMCA
and are willing to pay yearly dues for
it, why can't their dues be paid to
a Ukrainian Club which is equipped
like a YMCA, and let the Ukrainians
benefit by it. A dues of 50 cents
a month and a membership of 100
would yield a yearly income of \$600.
Certainly a Ukrainian Club could
offer the youth at least some of the
things they want.

I am not throwing stones as you
so rashly stated, for the simple reason
that I am already an active member
of various Ukrainian organizations.
We are proud of our work, but I
would like to see the day when our
UKRAINIAN HALLS are used every
night in the week for the type of
work which is carried on by the
Ukrainian groups of the International
Institute in the various cities.

DAVID CHMELYK.

ПОДЯКА

Щиро дякую Вам всім, мої любі,
що не забули про мене, і шлю мій
середичний привіт і подяку:

Всім членам Ювілейного Коміте-
ту, редактору й співробітникам ю-
вілейної книжки; всім Владам, У-
кранським Церкві, всім Соціалістам,
Протоієреям, Священникам, Пропові-
дникам і Церковним Громадам; всім
моїм Побратимам Української Ар-
мії; всім політичним, військовим, го-
рожанським або професійним орга-
нізаціям Канади, Злучених Штатів,
Європи й Азії; всім Зарядам укра-
їнських бібліотек, музеїв і науко-
вих товариств; всім Редакторам у-
кранських часописів і журналів;
Редакторам англійських і французь-
ких часописів в Торонто, Монреалі,
Кітавенді, Амбріджі і т. д.; всім Со-
юзам, товариствам і клубам украї-
нських бізнесменів і професіоналів;
всім спортивним кружкам і клубам;
всім жіночим організаціям і орга-
нізаціям Червоного Хреста; організа-
ціям української молоді в Канаді й
Злучених Штатах і всім пооди-
ночними особам і родинам, які при-
тали мене з нагоди моїх Ювілейних
Свят.

Дай Боже, щоб як найскорше спо-
нилась наш мрій і ми всі без різни-
ци релігійних і політичних погля-
дів, стали до праці до Відбудови Собо-
рної, Незалежної України!

Генерал-хорунжий Української Ар-
мії

Володимир Сікевич.

Р. S. Зокрема я щиро дякую Віл-
льямській Організації в Судбурах,
Онтаріо, Канада, за її щедрий дар в сумі
\$42.00 (сорока двох доларів), яка
без злої волі була пропущена в Ю-
вілейній Книжці.

Ген. В. Сікевич.

Д-Р С. ЧЕРНОВ Європейський
спеціаліст.

Гострі й хронічні недуги чоло-
вічків і жінок — Шкіра й кров.
223 "SECOND AVE., cor. 14th St.,
NEW YORK CITY, Room 14.

Офісові години 10—8; неділя 11—2.
Жінка-доктор до обслуговування.
Промінь "X" та флюороскоп \$2.00

Д-Р ЗВІЧАЙНО.

Д-р Гвардія, посадинок Нью
Йорку, не минає нагоди для
попису. Сніг і метелиця підчас
вродистого святкування при-
вернення Бовліан Гріну до
первісного стану, в яким він
знаходився в 1733. році, не
здержали його від промови.
Снігова буря вила-завивала, а
посадинок говорив промову.

Д-Р М. МІЛОВИЧ Старокра-
євий лікар.

1422 W. GIRARD AVENUE
PHILADELPHIA, PA.

● ЛІКУЄ внутрішні недуги (це є:
недуги серця, легень, жовудка,
кишків, печінки, нирок, крові,
жінки, нерва ревматизм, цукрову
хворобу і інші) і полові недуги.

УРЯДОВІ ГОДИНИ: в понеділок,
середу, четвер і суботу 10—2:30;
вівторок і п'ятницю 3—8:30.

Telephone: STEvenson, 2014

ГРИБИ ІМПОРТОВАНИ, свіжі,
крайові. Люзні 90 ц.
фунт. Добрий \$1.45. Самі ша-
почки \$1.95. Висилаємо поч-
тою на С. O. D.

RELIABLE MUSHROOM CO.,
94 RIVINGTON ST., NEW YORK CITY

БОЛІ НІГ.

Рани на ногах, опухлі ноги, на-
брякли жили, болячі ноги, флебі-
ти (запалення жил), напухлі або
болячі коліна чи істочки і ре-
матичні ноги успішно лікуємо но-
вими європейськими методами без
операції.

Офісові години: щоденно від 1
до 6 вечір, в понеділки і четвер-
га від 1. до 8:30 вечір. Нема уря-
дових годин у неділі.

Говоримо українською мовою.

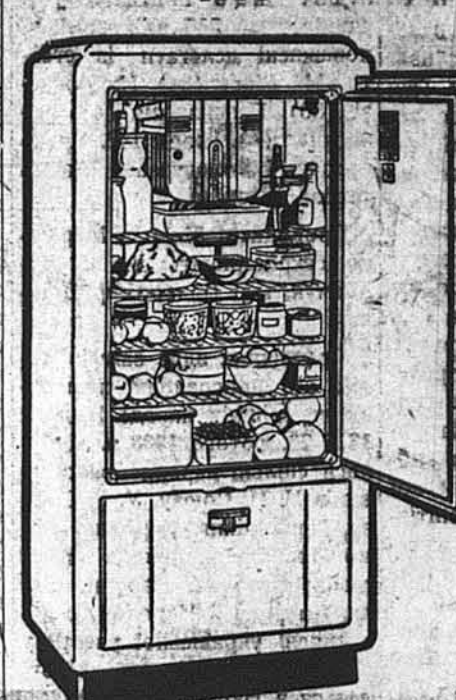
Dr. L. A. BENLA

320 W. 86 St., New York City

Батько Бродер.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СПЕЦІАЛІСТ.

ЛИШЕ WESTINGHOUSE МАЄ ТУ СКРИТКУ НОВУ НА МЯСО

Це новина! Сенза-
ційна! Великий
крок уперед до
безпечного пере-
ховування мяса.
Нова Вестингга-
зова СКРИТКА на
МЯСО, спеціально
придумана на те,
щоб зберігати мясо
свіжим і смачним
цілими днями.
Шістнадцять порцеля-
нова конструкція
задержує природні
соки й аромати.
Змістить 10 фунтів
мяса. Огляньте цей
винахід на оша-
дження грошей, і
це сьогодні!

**ВИПРОБУВАНА
В КУХНЯХ!**

ОШАДІТЬ БІЛЬШЕ
ГРОШЕЙ
ВЕСТИНГГАЗОМ.

МОДЕЛЬ N D S 32
\$119.75

Інші моделі по вищих
цінах.

**ШАДИТЬ ПОЖИВУ, ШАДИТЬ ЧАС,
ШАДИТЬ ГРОШІ**

Купіть від Сурми

SURMA

BOOK & MUSIC CO.

314 E. 14th ST. (між 1-ю й 2-ю Евею), NEW YORK

ВИПРОБУВАНА В КУХНЯХ ХОЛОДІЛЬНИХ WESTINGHOUSE

СЛУХАЙТЕ РАДІОПРОГРАМУ СУРМИ КОЖНОЇ СУБОТИ
в годині 4. пополудні, W B N X, 1350 клс.

ДЛЯ ДОБРА НАШИХ КЛІЄНТІВ.

Для всіх тих, котрі зголошуються до
нас у справі якоїнебудь услуги, ми маємо
в себе досвідчену паню, яка є нашою
асистенткою.

Її обов'язки є всілякі, іноді надзвичай-
но важкі. До наших старань вона дає
своє жіноче чуття, яке викликає у всіх
наших гостей ширше признание і при-
хильність.

STEPHEN J. JEWISIAK & SON

FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City 34 E. 25 St., Bayonne

Phone: Bergen 4-5989 Phone: Bayonne 3-0540

ШИФКАРТИ

на найбільшій та найкоршій кораблі на всі прогулянки і то до всіх
країв. Виготовляємо всі документи, потрібні до подорожі — пас-
порти, Візи, пермити, афідавіти, петції, і тому наші пасажери не
мають клопотів в дорозі.

ДОЛЯРИ посилаємо до всіх країв ПОШТОВО І ТЕЛЕГРАФІЧНО
і видаємо на останній почті під повною гарантією. ПОМАГАЄМО
незаконним легалізуватися відповідно до нових законів.

ПОЛАГОДЖУЄМО СТАРОКРАЄВІ СПРАВИ відповідно до тепе-
рішніх обов'язкових законів в краю. Контракти, повноваження, акти
дирекції, довільні скріпки і всі інші документи.

Продаємо ДОМИ та річні бізнеси по дуже доступних цінах.
Голосіться у всіх справах до нашого НОТАРІАЛЬНОГО БЮРО
до сорсій мордів і ретельну обслугову.

S. KOWBASNIUK

2771 E. 10th STREET, (між 1-ю й Евею А), NEW YORK, N. Y.

ВДОВА СЕРЕДНЬОГО ВІКУ, за-
мешкає в майстерській о-
колиці, за браку жіночого зароби-
тку хоче перенестись десь до су-
спільного стейту. Просить поради, ко-
тре місто найкраще і відповідне до
життя й жіночої праці. Згорі ликує
за інформації, котрі просить слати
на адресу:

ВІДОВА, с/о SVOBODA
P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

УКРАЇНЦІ БОГОСЛОВ у Львові,
приняті в одній з американських де-
цезій, за забезпеченням місцем
священника, бажає переписува-
тись з побожною українською
дівчиною, родженою в Аме-
риці, не старшою як 23 роки.

По ближчій інформації пи-
сати до:

Mrs. MARIA DYCHKO,
507 E. 13 ST., NEW YORK CITY.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.

Tel. GRAMERCY 5-2410.

Урядові години: рано від 10 до
12 вечір від 6 до 8, а в неділі
рано від 10 до 12.

НЕПРИЯТЕЛЬ РЕВМАТИЗМУ

Випробоване средство
на ревматизм і пере-
студу, біль в руках,
ногах, крижах, змив в
ногах, а поза скрою
якоби муралі ланки.
Ті недуги уступають
по ужиттю "МІЗАР".
Великий сілок коштує
\$6.25. Малий \$4.25. —
Незастійність висилати разом з за-
мовленням на адресу:

CH. LOZINSKI, Dept. S,
2825 N. Mulligan Avenue
Chicago, Ill.

МИРОН ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Без ріжниць, як далеко поза
Ньюарком. Враз потреби теле-
фонуйте до нас. Обслуга шира
і чесна. — Office:

383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.
NEWARK, N. J.

Phone: Essex 3-5347

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ
В БРОКН, БРОКЛІН, NEW
YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 E. 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.

Tel.: Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.

Tel. Ludlow 4-2568.

**ПРИ ВЕСІЛЛЯХ
ПРИ ПОХОРОНАХ
ПРИ ВСЯКИХ
СПЕЦІАЛЬНИХ
НАГОДАХ**

— Зайдіть до нас —
HOLLYWOOD FLORIST

127 E. 7th St., New York City
(bet. Ave. A & 1st Ave.) or

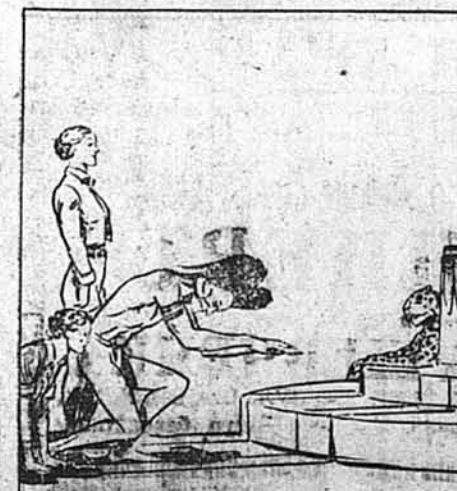
Tel.: Dry Dock 4-8949

ІВАН БУНЬКО
Новий Український Удирейкер
заряджує погребам по ціні так
низькій, як \$150. Обслуга
найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 6th St., NEW YORK CITY.
Dignified Funerals as low as \$150.
Telephone: Orchard 4-8084

ТАРЗАН НА РОЗШУКАХ.

(128)

Нарешті на даний знак Ка-
вандаванди! Огді почав під-
прощувати жінки ближче до
"трону". Обі жінки не звер-
таючи уваги на велику небез-
пеку, що їх кожної хвилі мог-
ла зустрінути, почали пильно
вдивлялись у сидячу на троні
фігуру, що уявляла собою
містичного Кавандаванду. На
привелике здивування його
вигляд не був виглядом жор-
стокого дикуна, але гарного
юнака.

Риси його обличчя мали
клясичну красу. Також були
рухи: повільні, а притім мо-
торні. В кожному його русі
видно було аристократа, а
притім деспота, що не знає
чужого опору. Його очі були
трохи замріяні, а також трохи
закохані самі в собі. Він справ-
ді виглядав імпозантно. Він
міг накидати свою волю і циви-
лізовані людям, а не лише
дикунам.

По обох боках трону були
привязані два леопарди. Пі-
дійшовши до трону, Огді
низько перед ним поклонився.
Також він різко приказав те
саме зробити білим жінкам. А-
нета слухняно схилилась, але
Джейн далі стояла по давньо-
му, не згинаючи своєї спини.
Притім вона сіло, майже ви-
зиваючи дивилася Кавандаван-
ді в очі. Приванні дикуни за-
непокоїлись.

Але сам Кавандаванда був
завсім спокійний. Здавалось,
що опір цієї білої жінки його
навіть веселив. Та по хвилі він
зціпив свої уста і твердим го-
лосом приказав: "Поклонись".
Але Джейн не перелякалась ні
його зверхнього виду, ні його
диктаторського голосу. Два
товсті євнухи, що стояли о-
подаді, лусилися в її напрямі,
щоб примусити її силою
поклонитись.